

Bài Học 12 * 14 Tháng 12 – 20 Tháng 12

Cuộc Chiến Về Bản Tính Của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Ê-xê-chi-ên 28:12-17; Ê-sai 14:12-15; Gióp 1:6-12; Xa-cha-ri 3:1-5; 1 Giăng 4:10; 2 Ti-mô-thê 4:8; Ê-xê-chi-ên 36:23-27.

Câu Gốc: “Tôi lại nghe bàn thờ nói rằng: Phải, lạy Chúa, là Đức Chúa Trời toàn năng, những sự phán xét của Ngài đều chơn thật và công bình” (Khải huyền 16:7).

Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm hiểu thực tại qua cuộc thiện ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Đó là một cuộc chiến đấu giữa hai siêu quyền lực, Đức Chúa Trời và Sa-tan, đã giúp giải nghĩa thế giới chúng ta và những gì xảy ra trên trái đất.

Trung tâm của cuộc thiện ác đấu tranh này là đền thánh trên trời. Lễ thật này trình bày một chủ đề tiếp tục từ đầu đến cuối của lịch sử cứu rỗi. Chủ đề là sự cứu rỗi nhân loại qua sự chết của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Sứ điệp đền thánh cũng giúp bày tỏ bản tính Đức Chúa Trời. Sa-tan tấn công bản tính Đức Chúa Trời vì cuộc thiện ác đấu tranh này bắt đầu ở trên trời.

Tuần này chúng ta sẽ học một số biến cố quan trọng trong cuộc chiến giữa Đấng Christ và Sa-tan cho thấy lễ thật về bản tính Đức Chúa Trời và lật trần những lời nói dối của Sa-tan.

Sự Phản Loạn Trong Đền Thánh Trên Thiên Đàng

Hãy đọc Ê-xê-chi-ên 28:12-17 và Ê-sai 14:12-15. Những câu này dạy gì về sự sa ngã của Lu-xi-phe?

Nhìn thoáng qua, Ê-xê-chi-ên 28:12 dường như chỉ nói về một vua ở thế gian. Nhưng nhiều điều gợi ý rằng câu này và những câu tiếp theo thật sự là nói về Sa-tan.

Lu-xi-phe được hình dung như thiên sứ chê-ru-bin được xúc dầu “đương che phủ” (Ê-xê-chi-ên 28:14). Điều này nhắc chúng ta đến Nơi Chí thánh của đền thánh dưới đất. Trong đền thánh, hai chê-ru-bin che phủ hòm giao ước và sự hiện diện của Chúa (Xuất Ê-díp-tô Ký 37:7-9). Thiên sứ này (Lu-xi-phe, trở thành Sa-tan) cũng đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa trên “núi thánh của Đức Chúa Trời” (Ê-xê-chi-ên 28:14) và ở giữa “vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời” (Ê-xê-chi-ên 28:13). Các viên ngọc quý miêu tả trong câu 13 gồm có chín viên cũng được thấy trên ngực áo của thầy tế lễ thượng phẩm (Xuất Ê-díp-tô Ký 39:10-13). Vì thế, ở đây chúng ta thấy thêm những sự miêu tả về đền thánh.

Ê-xê-chi-ên 28 miêu tả sự vinh hiển đẹp đẽ của chê-ru-bin. Nhưng sau đó đoạn này miêu tả thiên sứ sa ngã từ sự tốt đẹp. Sự vinh hiển và đẹp đẽ làm nó rất tự hào. Sự kiêu ngạo làm hư sự khôn ngoan nó. Và sự “buôn bán” nó (câu 18) – có lẽ là sự đối trá của nó về bản tính của Đức Chúa Trời và sự khích động gây phản loạn – làm nó trở nên rất nguy hiểm.

Cũng vậy, những quyền lực kiêu hãnh dưới đất cố di chuyển từ đất lên trời. Trong Ê-sai 14:12-15, chữ “sao mai” đến từ chữ La-tinh *lucifere*. Tên của Sa-tan là Lu-xi-phe đến từ chữ này. Nó sa ngã từ thiên đàng chứ không phải từ dưới đất. Những chữ như “nhắc ngại ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời,” “núi hội” về phương bắc, và “Đấng Rất Cao” cho thấy Sa-tan là một thiên sứ có một thời sống ở trên thiên đàng. Trong khi câu 12 và 13 được dùng ở thì quá khứ, câu 15 bỗng nhiên đổi sang thì tương lai. Sự thay đổi về thời gian cho thấy lúc đầu có sự sa ngã từ thiên đàng xuống đất (Ê-sai 14:12) và sẽ có sự sa ngã thứ hai, từ đất xuống âm phủ (*Sheol*), vào lúc nào đó trong tương lai (Ê-sai 14:15). Điều này không nói về một vua của Ba-by-lôn. Thay vào đó, điều này chỉ rõ ràng về Sa-tan.

Một nhân vật hoàn hảo được tạo nên bởi một Đức Chúa Trời hoàn hảo sa vào tội lỗi? Điều này nói với chúng ta gì về sự tự do lựa chọn trong vũ trụ của Đức Chúa Trời? Và sự tự do như vậy nói với chúng ta gì về bản tính của Đức Chúa Trời?

Những Sự Thay Đổi

Sa-tan sa ngã từ thiên đàng và sau đó nói dối về bản tính của Đức Chúa Trời. Nó làm điều đó trong vườn Ê-đen (Sáng thế Ký 3:1-5), ở giữa “đền thánh” thứ nhất ở dưới đất. Sa-tan đem sự phản loạn của nó từ đền thánh trên trời xuống đền thánh dưới đất trong vườn Ê-đen. Dùng con rắn, Sa-tan lừa gạt Ê-va để phạm tội. Sau đó, nó gieo tư tưởng nghi ngờ trong trí của bà Ê-va rằng Đức Chúa Trời cấm đoán A-đam và bà điều ích lợi cho hai người. Nó cũng gợi ý rằng Đức Chúa Trời giữ lại những gì họ nên có. Như vậy, Sa-tan đã tạo nên sự nghi ngờ về bản tính Đức Chúa Trời.

Sự sa ngã của A-đam và Ê-va đã đặt Sa-tan lên ngai của thế gian này trong một thời gian ngắn. Nhiều câu gợi ý rằng Sa-tan đã lại vào tòa án trên thiên đàng như là “vua chúa của thế gian này” (Giăng 12:31). Sa-tan hành xử như một nhân vật bá chủ trái đất chứ không một tên trộm đã đánh cắp thế gian.

Hãy đọc Gióp 1:6-12 và Xa-cha-ri 3:1-5. Cuộc thiện ác đấu tranh được bày tỏ trong những câu này thế nào?

Những câu này cho thấy khía cạnh của thiên đàng về cuộc thiện ác đấu tranh. Sa-tan trình bày sự công bình của Gióp là ích kỷ. Thí dụ, nó nói Gióp tin rằng *nếu tôi tốt, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho tôi*. Điều này gợi ý rằng Gióp phụng sự Đức Chúa Trời chỉ vì có lợi cho mình, chứ không phải vì Ngài đáng được tôn thờ. Sa-tan nói nếu Gióp thấy phụng sự Đức Chúa Trời không đem lại ơn phước gì, thì Gióp sẽ không còn đức tin nơi Ngài nữa.

Trong trường hợp thầy tế lễ cả Giô-suê (chủ đền thánh) và các tín đồ khác (đọc Khải huyền 12:10), Ellen G. White nói Sa-tan “lên án các con cái của Đức Chúa Trời. Nó làm cho các trường hợp của họ càng vô hy vọng càng tốt. Sa-tan tranh luận với Chúa về những tội lỗi và sự yếu đuối của họ.” – Phỏng trích *Christ’s Object Lessons*, tr. 167.

Nhưng trong cả hai trường hợp, vấn đề chính là sự công bằng của Đức Chúa Trời. Câu hỏi đàng sau tất cả những sự buộc tội là Đức Chúa Trời không công bằng. Bản tính Đức Chúa Trời bị lên án. Đức Chúa Trời có công bằng không khi cứu những kẻ có tội? Đức Chúa Trời có công bằng không khi tuyên bố những kẻ không công bình là công bình? Nếu Ngài công bằng thì Ngài phải phạt những người không công bình. Nhưng nếu Ngài đầy lòng thương xót, thì Ngài phải tha thứ cho họ. Làm thế nào Đức Chúa Trời vừa công bằng vừa thương xót?

Nếu Đức Chúa Trời chỉ là một Đức Chúa Trời công bằng, thì tương lai của bạn kết thúc thế nào? Và tại sao bạn đáng bị như vậy?

Được Tráng Án Tại Thập Tự Giá

Ngay lúc đầu, Đức Chúa Trời đã chắc chắn là Ngài sẽ chứng minh những lời buộc tội của Sa-tan là vô dụng. Ngài sẽ cho thấy tình yêu vô giới hạn và sự công bằng của Ngài. Công lý của Đức Chúa Trời đòi hỏi phải có sự đền trả cho hình phạt của tội lỗi của tất cả mọi người. Tình yêu của Ngài phục hồi nhân loại lại vào sự thông công với Ngài. Làm thế nào Đức Chúa Trời bày tỏ vừa công bằng vừa yêu thương.

Xin đọc 1 Giăng 4:10 và Rô-ma 3:21-26. Làm thế nào Đức Chúa Trời bày tỏ vừa tình yêu thương vừa sự công bằng của Ngài?

Thí dụ lớn nhất về bản tính của Đức Chúa Trời về tình yêu và công lý đã được bày tỏ qua sự chết của Đấng Christ. Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta và sai Con Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta (1 Giăng 4:10; Giăng 3:16). Ngài đã trả cho hình phạt về sự phạm luật pháp bằng chính Ngài, Chúa đã bày tỏ công lý của Ngài. Thế nào? Sự đòi hỏi của luật pháp đã được thỏa đáp bằng chính Chúa Giê-su trên thập tự giá.

Đồng thời, bằng hành động công lý này, Đức Chúa Trời cũng có thể bày tỏ ân điển và tình yêu của Ngài. Đó là vì Đức Chúa Giê-su chết như Đấng Thay thế chúng ta. Ngài chết *cho chúng ta*, thế cho chúng ta, để chúng ta không phải chết. Đây là món quà tuyệt vời của phúc âm. Chính Đức Chúa Trời lãnh nhận hình phạt mà công lý của Ngài đòi hỏi. Nhưng đây là hình phạt mà chúng ta đáng nhận lãnh.

Rô-ma 3:21-26 là viên ngọc của Kinh Thánh trong chủ đề về sự công bình của Đức Chúa Trời và sự chết của Đức Chúa Giê-su như giá phải trả cho tội lỗi chúng ta. Sự chết của Đấng Christ là một thí dụ rất hay về sự công bình của Đức Chúa Trời để “tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Giê-su” (Rô-ma 3:26).

Một lần nữa, chủ đề đền thánh phác họa sự chết của Đấng Christ. Trong những tuần qua, chúng ta đã thấy sự chết của Đức Chúa Giê-su là một sự hy sinh hoàn hảo như Đấng Thay thế cho loài người. Đấng Christ cũng là “của lễ chuộc tội” (Rô-ma 3:25). Nói tóm lại, cả Cựu Ước và Tân Ước bày tỏ sự mạng của Đấng Christ được biểu hiện bằng những nghi lễ trong đền thánh dưới đất.

“Với sự rất chú ý, các thế giới vô tội đã mong chờ Đức Chúa Trời đứng lên và quét sạch dân cư trên đất. . . . Nhưng thay vì hủy diệt thế gian, Ngài đã sai Con Ngài để cứu thế gian. . . . Vào lúc đen tối nhất, khi Sa-tan dường như thành công, Con Đức Chúa Trời đến với thí dụ tuyệt vời về ân điển của Ngài.” – Phỏng trích E. G. White, *The Desire of Ages*, tr. 37. Câu này nói gì với bạn về bản tính của Đức Chúa Trời?

Bản Tính Của Đức Chúa Trời Được Thấy Rõ Trong Sự Phán Xét

Như Kinh Thánh cho thấy, sự phán xét của Đức Chúa Trời là tin mừng cho kẻ tin, trông cậy và trung tín với Ngài. Điều này đúng khi “chúng ta không thể trả lời cho sự buộc tội của Sa-tan chống lại chúng ta.” – E. G. White, *Testimonies for the Church*, q. 5, tr. 472. Nhưng sự phán xét không phải chỉ cho chúng ta. Sự phán xét cũng có mục đích là bày tỏ bản tính của Đức Chúa Trời trước toàn thể vũ trụ.

Xin đọc Thi thiên 96:10, 13; 2 Ti-mô-thê 4:8; Khải huyền 16:5, 7; và Khải huyền 19:2. Bản tính của Đức Chúa Trời bày tỏ thế nào trong những câu này về sự phán xét?

Bản tính Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ trong sự phán xét của Ngài. Điều Áp-ra-ham đã hiểu sẽ được làm sáng tỏ cho cả nhân loại vào thời kỳ cuối cùng. “Đấng đoán xét toàn thể gian, há lại không làm sự công bình sao?” (Sáng thế 18:25). Ba phần khác nhau của sự phán xét để chắc chắn các thiên sứ (sự phán xét trước Tái lâm) và người công bình (trong thời 1,000 năm) có thể chứng minh và biết chắc Chúa là công bình và công bằng trong cách đối xử của Ngài với nhân loại. Sự phán xét sẽ chứng minh Ngài luôn luôn thương xót trong mỗi trường hợp.

Hãy đọc Phi-líp 2:5-11. Các câu này cho thấy biến cố vĩ đại nào?

Câu 9-11 nói trước về sự vinh hiển tương lai mà Đấng Christ sẽ nhận được. Hai hành động này cho thấy cùng một tư tưởng: Đức Chúa Giê-su là Chúa, và tất cả tạo vật sẽ chấp nhận Ngài là Chúa. Thứ nhất, “mọi đầu gối đều quỳ” (câu 10). Sự quỳ gối là một cách thông thường để nhìn nhận uy quyền của một người. Ở đây, có nghĩa là đặc biệt tôn vinh Đấng Christ. Điều này cũng nghĩa là người ta nhìn nhận Ngài là Vua của trái đất và vũ trụ. Câu “trên trời, dưới đất và bên dưới đất” gồm mọi vật sống: các thiên sứ trên trời, các người sống dưới đất, và các người chết được sống lại. Vì thế, sự tôn vinh Chúa không phải chỉ giới hạn cho các người được cứu. Ngay cả các kẻ bị hư mất sẽ quỳ gối trước Ngài.

Hành động thứ hai là mọi người “đều xưng Đấng Christ là Chúa (câu 11). Cuối cùng, tất cả sẽ chấp nhận công lý của Đức Chúa Trời để tôn vinh Đấng Christ là Chúa. Bản tính Đức Chúa Trời đã là trung tâm của cuộc thiện ác đấu tranh. Nhưng mọi tạo vật sẽ chấp nhận Ngài là công bình và trung tín. Ngay cả Sa-tan, kẻ thù của Đấng Christ, sẽ thú nhận công lý của Chúa và quỳ gối trước Đấng Christ là Chúa. (E. G. White, *The Great Controversy*, tr. 670, 671.

Cảnh Ở Trên Thiên Đàng

Trong Bài Giảng trên Núi, Đức Chúa Giê-su nói những lời tuyệt vời này, “Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời” (Ma-thi-ơ 5:16). Với điều này, Đức Chúa Giê-su giải nghĩa nguyên tắc thấy trong cả Kinh Thánh. Kinh Thánh dạy rằng, là những người theo Đấng Christ, chúng ta có thể đem lại sự vinh hiển hay sỉ nhục cho Đức Chúa Trời bằng các hành động của mình.

Xin đọc Ê-xê-chi-ên 36:23-27. Đức Chúa Trời làm nên thánh danh Ngài trong dân Y-sơ-ra-ên trong thời Kinh Thánh thế nào?

Những câu này nổi tiếng về sự miêu tả giao ước mới. Đức Chúa Trời muốn làm làm sự thay đổi tuyệt vời trong dân sự Ngài. Ngài sẽ làm họ trở nên sạch (câu 25) và ban cho họ lòng mới và một thần mới (câu 26). Bằng cách này, họ sẽ trở nên dân thánh, là những người làm theo các điều răn của Đức Chúa Trời (câu 27). Điều Đức Chúa Trời muốn là tha thứ và làm các người tin Ngài nên thánh. Bằng đời sống của mình, họ sẽ tôn vinh Đức Chúa Trời là Đức Giê-hô-va và những gì Ngài làm cho họ (câu 23).

Lẽ dĩ nhiên, phần quan trọng nhất trong việc làm sáng tỏ bản tính của Đức Chúa Trời trước vũ trụ là Thập tự giá. “Sa-tan thấy những mưu mô của nó bị lộ trần. Công việc của nó bị phơi bày tỏ trước các thiên sứ không sa ngã và trước cả vũ trụ. Nó tự nhận mình là kẻ sát nhân. Bằng việc làm đổ máu Con Đức Chúa Trời, Sa-tan đã đánh mất sự thông cảm của các thiên sứ trên thiên đàng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 761.

Đồng thời, các người theo Đấng Christ trong Tân Ước “làm trò cho thế gian, thiên sứ, loài người cùng xem” (1 Cô-rinh-tô 4:9). Nói cách khác, những gì chúng ta làm được phơi bày cho mọi người thấy, cả thiên sứ trên trời nữa. Chúng ta làm chứng điều gì? Bằng đời sống, chúng ta có thể giúp: “Hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời” (Ê-phê-sô 3:10). Hay đời sống chúng ta có thể đem lại sự sỉ nhục cho danh của Chúa là Đấng chúng ta xưng là đang phụng sự.

Đời sống bạn làm chứng gì cho loài người và các thiên sứ? Đời sống bạn có đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời hay làm cho Sa-tan vui mừng, đặc biệt là khi bạn tự xưng là đi theo Đức Chúa Giê-su?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “Why was Sin Permitted?” tr. 33-43, trong *Patriarch and Prophets*; “The Character of God Revealed in Christ,” tr. 737-746, trong *Testimonies for the Church*, quyển 5.

“Ở trong thế gian, Đấng đại diện hoàn hảo (Đức Chúa Giê-su) cho Đức Chúa Cha. Ngài là Đấng mà bản tính và công việc chứng minh Sa-tan là kẻ nói dối. Sa-tan đã thấy bản tính thật của Đức Chúa Trời – Đức Chúa Cha nhân từ, đầy lòng thương xót. Ngài không muốn ai bị hủy diệt. Thay vào đó, Ngài muốn mọi người lánh xa tội lỗi. Ngài muốn họ có sự sống đời đời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 254.

“Người ta hiểu rất ít về sứ mạng của Đấng Christ, một sứ mạng đã kêu gọi Ngài từ ngai của Đức Chúa Trời đến sự mầu nhiệm của thập tự giá như Đấng Thay thế cho loài người. Nhưng khi thời gian tiếp tục, họ sẽ càng ngày càng hiểu nhiều hơn sứ mạng của Ngài, Về sau, họ sẽ thấy rằng sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su là căn bản cho mọi sứ mạng yêu thương của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *In Heavenly Places*, tr. 319.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy suy nghĩ kỹ về tư tưởng khi cả cuộc thiên ác đấu tranh chấm dứt, mọi nhân vật trong vũ trụ, kể cả Sa-tan và những kẻ bị hư mất, sẽ thú nhận Đức Chúa Trời là công bình và công bằng trong việc Ngài đối phó với tội lỗi và sự phản loạn. Đây là một đề tài rất khó hiểu đối với chúng ta. Nhưng điều này nói gì về bản tính của Đức Chúa Trời? Điều đó dạy chúng ta gì về sự tự do luân lý quan trọng thế nào trong vũ trụ Đức Chúa Trời đã tạo nên?
- 2 Có nhiều Cơ Đốc nhân chối bỏ rằng Sa-tan có thật. Họ cho nó giống như một chuyện thần thoại xa xưa do những người ít học cố gắng giải nghĩa tội ác và sự đau khổ trong thế gian. Hãy nghĩ sự nói dối đó lớn lao thế nào. Thật khó để tưởng tượng thứ Cơ Đốc giáo nào có thể chối bỏ là Sa-tan có thật sau khi Kinh Thánh đã cho thấy nó có thật, đặc biệt là trong Tân Ước. Điều này nói gì với chúng ta về các tư tưởng thế gian và hiện đại đã ảnh hưởng một số hội thánh thế nào? Là tín đồ Cơ Đốc Phục lâm, chúng ta có thể học được gì từ những lỗi lầm mà chúng ta thấy những người khác phạm để chúng ta không tin vào những lời nói dối nữa. Nếu không có Sa-tan, điều gì sẽ xảy ra cho cả cuộc thiên ác đấu tranh?